

0000000000 000 00000 000000

0 0 0 0 0000000000 000000 0.0000 000000 000000 0 0 0

எத்தனையோ மாதங்கள் எழிலாய் படுத்தும் இனிதான் ரமளானகைக் கொடையாய் தந்து – தத்துவங்கள் நிறைவான புனித நோன்பதைத் தந்தவனே! ரஹ்மானே அல்லாஹ்! உனக்கே எல்லாப் புகழும் புகழ்ச்சியும் உண்டாகட்டும்!

புனித நோன்பின் புண்ணியங்களை இரவும் பகலும் மகிழ்வாடன அனுபவித்து வரவும் நோன்பாளிகளே! கண்ணிய மிக்க ரமளானின் இரண்டாம் பகுதிக்கு வந்து விட்டோம்! அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ்!

பசியினைப் பசிஅறியார் புரிந்து கொள்ளப் படதைத்திட்ட புனித மாதமே ரமளான் மாதம்! ஏனென்றால் உலக வரலாற்றை உற்று நோக்கும் போது பசிக்காக உண்போர்கள் கோபி உண்டு! ருசிக்காக உண்போரும் கோபி உண்டு! பசிகொண்டு மாண்டோரும் கோபி உண்டு! இதைப் பார்த்துப் பார்த்து ரசிப்போரும் கோபி உண்டு!

இப்படிப்பட்ட உலகிலே நேர்த்தியுடன் உழதைத் தழுந்த பொருள் இரந்தும், அதை நேர்த்தியுடன் சமதைத் தடுக்கத் துணை இரந்தும், அதை ஆர்வமுடன் படதைத்துக் கொடுக்க ஆள் இரந்தும், அந்த ஹலாலான ரிஸ்க்கை ஆவலுடன் சாப்பிடுவதற்கு மனமிரந்தும் – பரேறவைன் அருளதைத் தேடிப் பரவசமுடன் அத் தனையும் ஒதுக்கி வதைத்து தியாகம் செய்யும் உண்மையான விசுவாசிகள் – முஃமின்கள் – முஸ்லிம்கள் போற்றுகுதலுக்குரிய பரேருள் பெற்றவர்கள் தான்!

சுட்டுவிரல் பார்வையால் சூருண்டு போகும் – சூந்தர மங்கையாக கட்டிய மனவை விட்டிலிருந்தும் – கட்டில் அருகிலும் நெருங்காமல் தனது இளமையையும் இன்பத்தையும் கட்டி வதைத்து – காம உணர்ச்சியை இறவைனுக்காக தியாகம் செய்யும் புண்ணிய பூர்வாக்களை இறவைன் போற்றுகிறான்; புகழுகிறான்; நசீகிக்கிறான்!

பாலிருக்கப் பழமிருக்கப் பழச்சாறும் இரூக்க – அக்கம்பக்கம் அராமநண்பர்கள் இரூக்க துளி நீ ரும் பராகாமல் ரமளானின் கண்ணியத்தமனதில் கொண்டு தாகத்தையும் தியாகம் செய்யும் புனிதர்களே! புண்ணியர்களே! உங்களதைத் தான் இறவைன் விரும்புகிறான்!

'தனியொரு மனிதனுக்கு உணவில்லை என்றால் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்ற புரட்சி மிகுக் கவிதையைத் திரியாதவர் இரூக்க முடியாது. ஒரு மனிதனின் பசி தனிக்க உணவில்லை என்றால் இந்த உலகமே இரூக்கத் தவே இல்லலை – அதை அழித்து விடும் என்பதே இக்கவிதையின் கருத்து, அப்படிப்பட்ட கடுமையும் கொடுமையும் நிறைந்தது மனிதனின் பசி உணர்வு. எனவே தான் இல்லாதவர் பசியை இரூப்பவர் உணர் உண்ணா நோன்பை இரூப்பவருக்கும் இல்லாதாருக்கும் எந்தப் பாகுபாடும் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் கடமையாகி வதைத்து இஸ்லாம்.

'பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து போகும்' என்ற தமிழ் மொழியின் தத்துவத்தை நோன்பிருந்தால் உணர் முடியும். பசியின் மனமையை உணர்ந்தவன் கருணை உள்ளம் படதைத் தவனாகிறான். கருணை கொண்டவன் தரமம் செய்யத் தலைப் படுகிறான். தரமவான் போற்றப் படுகிறான், புகழப் படுகிறான், சுவனம் புகுகிறான்! ஒரு மனிதனை சுவனம் புக வகைக்கும் தத்துவத்தைக் கொண்டதுதான் ரமளான் நோன்பு.

கருணை உள்ளம் படதைத் தவர்களும், தரமவான்களும் கொடநெஞ்சர்களும் – ஒரு குடும்பத்தில், ஒரு சமுதாயத்தில், ஒரு நாட்டில் பல்கிப் பெருகிவிட்டால் – அந்தச் சமுதாயத்தில் இல்லாமலை இரூக்கமா? அந்த நாட்டில் ஏழ்மலை இரூக்கமா? ஏன் இந்த உலகிலே பசி இரூக்கமா? பட்டினி இரூக்கமா? பஞ்சம் இரூக்கமா? இல்லாமலை இல்லாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும் அல்லவா? இததைத் தான் புனித நோன்பின் வழி இஸ்லாம் போதித்து உணர்த்துகிறது!

ஒரு தனி மனிதனின் தியாக உணர்வால் கல்விச் சாலகைகள் உருவாகுது இல்லையா? ஒரு தனி மனிதனின் தரம உணர்வால் தரம மரூத்துவ மனகைகள் தோன்றுவது இல்லையா? ஒரு தனி மனிதனின் கொடதைத் தன்மையால் மார்க்கக் கலகைக் கட்டங்கள் உருவாகுவதில்லையா? மதர்ஸாக்கள் பெருகுவதில்லையா? மஸ்ஜித்கள் மிளிருவதில்லையா?

இந்த உணர்வை, இந்த தியாகத்தை, இந்தத் தத்துவத்தை நோன்பின் வழியாக இஸ்லாம் மனித குலத்திற்கு விதைத்து வதைத் திருக்கிறது. அந்தச் சமுதாயத்தில் தியாகமும் தரமமும் தலை சிறந்து நிற்கிறதோ அந்தச் சமுதாயமே உலகில் உயர்ந்து நிற்க முடியும் என்பது உலக வரலாறு கட்டும் உண்மை

பஞ்சமத்தையில் படுத்துக் கொண்டு 'ஏழ்மையை ஒழிப்போம்' என அரகைவல் விடுவோரும், பன்னீ ரிலே குளித்துக் கொண்டு இல்லாமையைத் துடப்போம்' என சூற்றறிக் கை விடுவோரும் சமுதாயத்தை ஏமாற்றிப் பிழகைக்கும் வழிகொண்டோர் என்பதை நாம் உணர்ந்துதானே இரூக்கிறோம்?

அவர்களின் வாக்கலைலாம் நீர் மலே எழுத்தாகவும் அவர்களின் பகைக்கலைலாம்

மதில்மலே பின்பையாகவும் தான் இருக்கும். சொல்லுவது எல்லோர்க்கும் சூலபமாகும். சொன்னபடி நடப்பவர்கள் மிகவும் சொற்பம் தானே?

அதனால் தான் சொல்லும் செயலும் ஒன்றாக கனவும் நினவையும் செயலாக – தியாக உணர்வடைந்தோன்பின் வழி இஸ்லாம் போதிக் கிறது!

மனித இனத்திற்கு இறைவன் படதை உணவூப் பசி, தாகப்பசி, காமப்பசி இம்மீன்று பசிகளையும் அனுபவித்துப் பக்குவப்பட்ட மனிதன் – பிறர் பசியினதைத் தீர்த்து வகைக் ப்பாடும் முடியும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையில் தான் பொதுவான கடமையாக நோன்பை இஸ்லாம் கட்டளையாகக் கிருக்கிறது.

அன்புச் சகோதரர்களே! அருமசைச் சகோதரிகளே! புனித நோன்பை நோற்றிருக்கும் நமக்கு இந்த நோன்பு வறும் பசியுடனும் பட்டினியுடனும் மட்டும் முடிந்து விடக்கூடாது. இது நமக்கு ஒரு பக்குவத்தையும் பரேருளையும் தர வணேட்டும் அந்த உணர்விலே நாம் நோன்பை மறே கொள்ள வணேட்டும்.

நாம், நமது வாழ்விலே சந்திக்கும் ஏழை எளியவர்களுக்கு நம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய வணேட்டும். பள்ளி மாணவ மாணவிகளுக்கு கல்வி உதவிகளைச் செய்ய வணேட்டும். நோயாளிகளின் வியாதி விலகுவதற்கு மருத்துவ உதவிகளைச் செய்ய வணேட்டும். பிறருக்கு நம்மால் இயன்ற அனதத்து தியாகங்களையும் செய்ய வணேட்டும். இது தான் நோன்பின் தத்துவம்! இதுவே ரமளானின் தத்துவம்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் இந்தப் புனித ரமளானின் புண்ணியத்தால் நமது பாவங்களை மன்னித்து பிறருக்கு உதவி புரியும் புனிதர்களாக வாழச் செய்வானாக ஆமீன்.